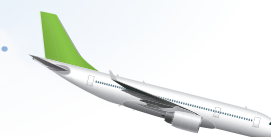

Vi lever forskellige steder på jorden, men vi føler det samme, når der bliver bygget templer tæt på os!

Fra Paris til Sapporo

Fra interview foretaget af Amie Leavitt fra Utah i USA.

Vindeltrappen i templet i Paris

Lysekronen i det celestiale værelse i templet i Sapporo i Japan

Jeg hedder Rachel. Jeg bor tæt på templet i Paris i Frankrig.

Templet er virkelig vigtigt for min familie. Inden templet i Paris blev bygget, tog vi på en familietur til templet i Frankfurt i Tyskland adskillige gange om året. Det tog ti timer at køre dertil og tilbage igen!

Vi har elsket at se det nye tempel blive bygget. Mine forældre kørte forbi hver søndag efter kirke, for at vi skulle se, hvordan det gik med opførelsen. Først rev de en gammel bygning ned og gravede et stort hul. Så begyndte de at bygge templet højere og højere. Snart efter stod Herrens hus der!

Mine søskende og jeg glæder os så meget til, at vi skal i templet en dag. Min ældste søster, Esther, bliver den første, der kan udføre dåb. Vi andre venter spændt på, at det bliver vores tur til at også at komme derind. Vi elsker templet, og vi er glade for at have et i vores hjemby!

Jeg hedder Koshi. Jeg bor tæt på templet i Sapporo i Japan. Jeg kunne godt lide at sidde ved vinduet hjemme hos os og se på tempelbyggeriet.

Da der var åbent hus, inviterede jeg min gode ven med os. Han syntes, at det hele var meget smukt.

Jeg kan godt lide at tænke på tempelindvielsen som templets fødselsdag. Den dag var det også min fødselsdag. Og præsident Monsons! Mine forældre og jeg var heldige at være inde i templet, da det blev indviet.

Jeg er så taknemlig for at bo tæt på templet. Når jeg har en hård dag i skolen, kan jeg gå forbi det på vej hjem. Jeg føler vor himmelske Faders kærlighed til mig, når jeg er der. Jeg ser frem til, at jeg kan komme derind og udføre dåb og senere blive gift der. ■